

GESPREK MET MEDIAKUNSTENAAR ANGELO VERMEULEN **'GAMES ZIJN EXTREEM ZINTUIGLIJK'** IVE STEVEN EYDENS DE MEDIAKUNSTENAAR ANGELO VERMEULEN MENGT IN ZIJN INSTALLATIES VIDEO MET PERFORMAN E, ET FANTASTIS E MET ET RATIONELE EN ET ESOTERIS E MET DE STRAKKE T EORIE. IN EEN SPEELS DO INDUSTRIEEL EN AAST MINIMALISTIS KADER VER ULLEN ZIJN BIO-INSTALLATIES E OLOGIS E EN BIOLOGIS E EXPERIMENTEN. WETENS APPER NO KUNSTENAAR, SPEELT VERMEULEN –VAAK BIJGESTAAN DOOR ANDEREN– AASJE-OVER TUSSEN VERS ILLENDE WERELDEN. VANDAAG GEPASSIONEERD DOOR DE ZINTUIGLIJKE, SO IOLOGIS E, POLITIEKE EN E OLOGIS E VARIABELEN VAN DE GAME ULTUUR, BOUWT IJ AAN EEN CONSISTENT ÉN YBRIDE ŒUVRE DAT ZI STEEDS VERDER VAN DE REDO'S VAN DE WERELD VAN DE BEELDENE KUNSTEN LIJKT TE VERWIJDEREN. VREEMD GENOEG WORDT DE ENT OUSIASTE EN ERG AMBITIEUZE VERMEULEN DOOR DIE WERELD STEEDS DI TER AAN DE BORST GEDRUKT.

Fotograaf, videast en mediakunstenaar Angelo Vermeulen (1971) verwierf de laatste jaren naambekendheid met zijn bio-installaties – uit diverse media geselecteerde opstellingen die levend en evoluerend materiaal in orporeren en daardoor tussen beeldend werk en wetenschappelijk laboratoriumexperiment zweven. In die werken plaatst de kunstenaar het werk- en onderzoeksproces hoger dan het bereiken van een (afgewerkt) product. Zijn werken houden immers stevast een oog op de risico's: elk experiment van Vermeulen kan op een totale mislukking uitdraaien.

In installaties zoals 'Biopainting No 1' (Antwerpen, 2002), 'Observatorium [LVN¹]' (Leuven, 2003) of 'RMX²' (Brussel, 2004) keren de elementen licht, water en één enkele algen (of *Chlorella*) vaak terug. Vermeulen introduceert daarmee eenvoudige experimentele modules en bevindingen uit de biologie en fysica in de beeldende kunsten: voorgenoemde installaties werden steeds getoond in de context van tentoonstellingen, samen met andere 'kunstwerken'.

Vermeulens interesse in natuurlijke processen vloeit voort uit zijn opleiding. Nadat hij zijn licentie biologie in Leuven behaalde, werd hij doctor in de wetenschappen. Terwijl hij nog studeerde, lonkte hij al naar de beeldende kunsten, of sterker: hij begaf zich al op dat veld. In eerste instantie volgde hij tijdens zijn universiteitsjaren een opleiding fotokunst aan de Leuvense Academie voor Schone Kunsten. Niet veel later, in het jaar dat hij zijn doctoraatsverdediging afwerkte, trok hij naar Londen om er met de Britse fotograaf Nick Waplington samen te werken. In 2003 behaalde hij een postgraduaat aan het Hoger Instituut voor Schone Kunsten (ISK) in Antwerpen.

Op de keper beschouwd is Vermeulen geen wetenschapper en ook geen kunstenaar. Hij is eerder een verhalenverteller, maar dan in de letter-

lijke zin van het woord. Vanuit wetenschappelijk oogpunt beschouwd zijn zijn installaties immers niet meer dan basale experimenten waarvan de resultaten nog twijfelachtig tot ronduit onbruikbaar zijn. En met de beeldende kunstwereld loopt hij ook al niet al te hoog op. Integendeel, hij beschouwt dat hij uit veelal als 'ne roefiel': vaak mist hij in musea en galerieën de link met het leven, met de dagelijksheid en de realiteit. Kunst die gecreëerd wordt om in zulke instituten ondergebracht te worden vindt hij al helemaal oninteressant. Dat soort werk is volgens hem immers bij voorbaat al dood.

Toehuis leert Vermeulen nu naast al een beetje Frans in dat wereldje. Vooral in het buitenland is hij een veelgevraagde gast. Een eerste reden daarvoor ligt wellicht in de vormgeving van zijn installaties. Omwille van hun serene maar speelse connotaties ogen ze naast minimalistisch. Vermeulen anticipeert op een leane, vaak veelkleurige en enigszins technische materialen die ontworpen zijn voor industrieel gebruik. Maar een belangrijker argument is het veelgelaagde discours dat deze kunstenaar met zijn werk weet aan te boren. Want hoewel Vermeulens bio-installaties prettig zijn om naar te kijken en erg toegankelijk lijken – iedereen kent bijvoorbeeld wel de algen die opduiken in een vergroenend aquarium –, staat tegenover die bedrieglijk lage instapdrempel een web van complexe inhoud en verhalen waar ook de kunstenaar niet steeds een antwoord op weet te formuleren. Vermeulens werken vormen een ingewikkeld intellectueel kluwen rond sociale, culturele en filosofische positioneringen. Zijn installaties zijn het resultaat van een voortdurende wisselwerking tussen biologische, ecologische, kunsthistorische en spirituele/existentiële bedenkingen, die bovendien vaak ook nog eens gekoppeld worden aan politieke, sociale en andere aspiraties. In dat geheel staat de persoon van